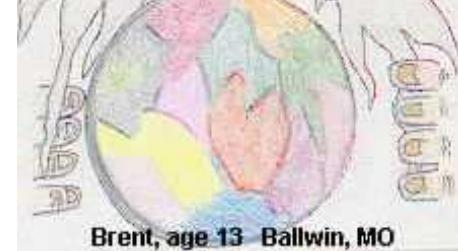

כדור המכשפים

ארגנטינה

לפני שנים רבות חיה בהרי האנדים מכשפה קרת-עיניים. היא יסנה במשר כל הקיז אך עם בוא החורף התעוררה מלאת מרצ. כבי החורף היה זמן הציד וזמן האכילה שלה.

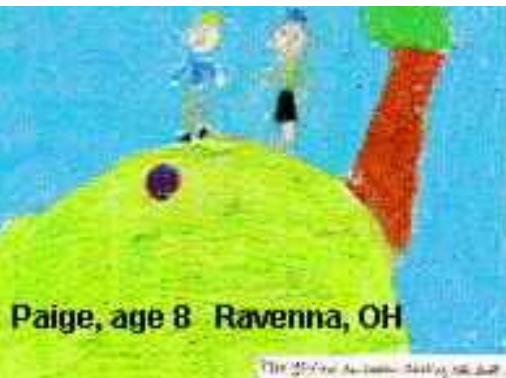
תמונה מגית מזורה אפשרה לה למשור אליה ילדים, אחד אחריו שני, אך איר עשתה זאת לא ידע איש. האמת היא שהיה לה כדור מכושף, כדור בהיר, צבעוני ונוצץ והיא השאירה אותו תמיד במקומות

בهم שיחקו ילדים, אך לא במקומות בהם מבוגרים יכולים לראותו.

יום אחד אח ואחות, ששיחקו רוב לאגם, וראו את הכדור המכושף לרגלי גבעה.

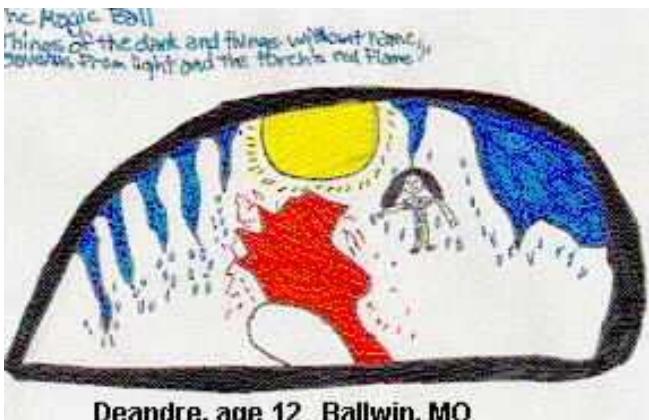
האחות נטלה רצה כדי להרים אותו, אך להפתעתה כשהתקربה אליו הכדור התגלל האלה, עבר מרחק מה נעצר שוב. שוב היא רצה אליו וכמעט תפסה

אותו ביד אך הוא התחמק ממנו כמו שעושה מוו הדרדר. היא הלכה כר אחורי, כסכל פעם היא כמעט תופסת

אותו, אך לא מצליחה בכר אף פעם. האח שלו, לוייס, הילך אחורי, שומר עליה בפני כל רע. בסוף הילדים הגיעו למקום עמוק שם בין הרים גבוהים זרם נהר צ'יקו. על

משר את השמורות בידים, אך הדבר לא עזר. עציים התנדנו מעליו, וعليهم רשרשו ואחריו כמה רגעים הוא נרדם. נטליה, מוגנת בפני הרוח הקרה הרגישה טוב יותר והתחילה לḥלום שהיא בבית.

רגעים קולה של אמא נעשה צורמני יותר והיא משכה בכוח בשערותיה של נטליה עד שהיא התעוררה תור Zukat Cab. היא ניסתה לקום אך לא יכלה ואחרי רגע הבינה מה קרה. בזמן שהיא ישנה המכשפה הזקנה של הרין האנדים סרקה את שערותיה, ותור כר כשפה אותה כר,

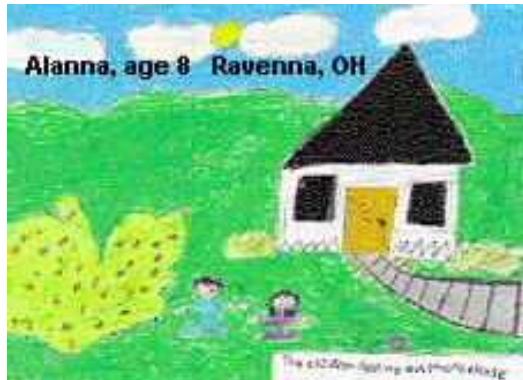
היא חלמה
שאמנה
سورקת את
שערותיה
ושרה תור
כדי קר, אך
אחרי כמה

הארץ פזרים היו אבניים וסלעים, ופה ושם נראה גם שרידי שלג. מהר מאוד התחילו גם לרדת פתיתיו שלג גדולים. הילדים נבהלו מאוד, כי הרגישו שבריצה אחרי הcador תעוז בדרכ. אךcador המשיר להתגלגל, רק קצת לאט יותר, והילדים הלכו אחריו. האויר נעשה קר יותר, המשמש חלשה יותר ילדים שמחו כאשר הגיעו בסוף לסלע שחור, שםcador נעצר. נטליה הרימה אתcador והתפעלה מיופיו, אך תור רגעcador נעלם כמו בועת סבון והיא זעקה מרוב צער. לois ניסה לנחם אותה, אך הרגיש שידיה קרות כמו קרה. لكن הוביל אותה מאחוריו הסלע השחור, שם הרוח הייתה חלשה יותר. הוא התיישב לידה והחליט שאחרי מנוחה קצרה יוכל ללקת חזרה ולמצוא את דרכם הביתה. אך הוא נעשה ישנוני מאוד. אמן ניסה להחזיק את עיניו פתוחות, אפילו

נטליה שוב דיברה ושאלה: "אחַי, האם
שמעת מה אמר הינשוף"
"כן אחותי" ענה.
"ומה הבנת מכך?" שאלת שוב.
"זה לא אמר לי כלום" ענה.
"שמע" אמרה "אליה היו המילים שלו:
מצילים אותנו מלהבת הלפיד."
"שמעתי זאת, נטליה. אך מה פירוש
הדבר?"
זה אומר שהדברים בעمق האיים זהה
מחדים ממש. لكن לך ותביא אש לךן.
עזוב אותו לזמן מה וחזור מהר, כי אהיה
מאוד בזודה".
לויס הצעיר מאד כי לא רצה לעזוב את
אחותו בצרה זו. אך היא האיצה בו: "מהר,
אחַי מהר!"
בדיוק אז עבר מעלייהם קונדור, עשה
סיבוב סביב לסלע וקרא:

שהשערות צמחו לתוך הסלע. היא לא
יכלה אפילו להציג את ראשה. היא ראתה
את לויס וקראה לו, אך כעין קיר בלתי
נראה הפריד ביניהם, ולweis לא יכול היה
לעבור אותו, אף שניסה מאוד.
"אחַי, בוא" קראה נטליה מאחוריו הקיר
"אני מפחדת!"
"אחותי" אמר לויס "אני מנסה, אך איןני
יכול".
"האם לא תוכל לטפס מלמעלה?" שאלת
נטליה.
"לא, עלייתי גבורה כמה שרק יכולתי אך
הקיר עולה ועולה. אבל אשר כאן איתך,
אל תפחד".
אחרי רגע עבר שם ינשוף גדול שרע:
**דברי חושך ודברי כפור מתמיד
מצילים אותנו מלהבת הלפיד.**

כאן. لكن החליט לחיות מועיל. הוא הביא מים מהנהר, אסף עצי הסקה ושם על הגללים, הבעיר את האש עד שהוא התלהטה טוב. הוא לא הרגיש שנכנס מישו לבקתה, אך הנה הוא היה, איש

"המczęפה של אנדים היא רשות גדולה, אך יש דרך להתגבר עליה. אתה יודע איך? אמר לי."

לויס נזכר מה אמר הקונדור וחזר אחרי דבריו: "אש תתגבר על מוות קר".

זקן, יושב על שרפרף ליד האש ומנדנד בראשו. הוא הציע לויס לחם ותה ואחרי שאכלו ושתו האיש שאל:

"אש תתגבר על מוות קר."

"שמעת זאת, אחיך?" קראה נטליה "גם הקונדור אומר אותו הדבר. אך מהר, מצא קצת אש והביא אותו לכאן לפני רדת לילה, לפני שהיא מאוחר מדי".

از לויס נפנף לאחותו לשлом ולהלך לאורח העמק, אחרי הקונדור שעף קדימה וחזר אליושוב. לויס ידע שהציפור הגדולה מובילה אותו למקום כלשהו, והוא בא אחריה. כר הגיע לנهر הגדל, והמשיר ללכת לאורכו. במקום בו נפגשו שני זרמי מים ראה לויס בקתה, בית עלוב עשוי מאבניים ואדמה. לא היה שם איש, אך הקונדור עלה לשמיים וכעבור רגע נראה כמו נקודת קטנה בלבד. לויס הבין שעלוי להישאר במקום זהה ולראות מה יקרה. הוא פתח את הדלת ונכנס. הוא ראה גחלים לוחשות באח והבין שמישה חי

ושוב הגיע הקונדור שקרה כמו קודם:

"**היא מתנשמת בקושי בקורס
אר אש תציל ממאות הכפור.**"

לויס חזר מיאש לבקתה של הזקן ובקשה
לקבל אפשרות שלישית.
"הנה בא הקונדור" אמר האיש "נשמע מה
בפיו".

ועף חזרה להרים.
ה זקן נתן לויס לפיד
שני והנער יצא מיד
לדרך. אך בדרך הוא
 החליק בשлаг, הענף
 נשמט מידו וכבה. הוא
 הרים אותו שוב, אך
 היה זה כבר רק עץ
 חרור.

"נכון" אמר האיש "ואחותך היא שם.
עכשו חזר ידידנו הקונדור, שרואה
 למרחקים ויודע הרבה.
והקונדור אמר:

"**היא מתנשמת בקושי בקורס
אר אש תציל ממאות הכפור.**"

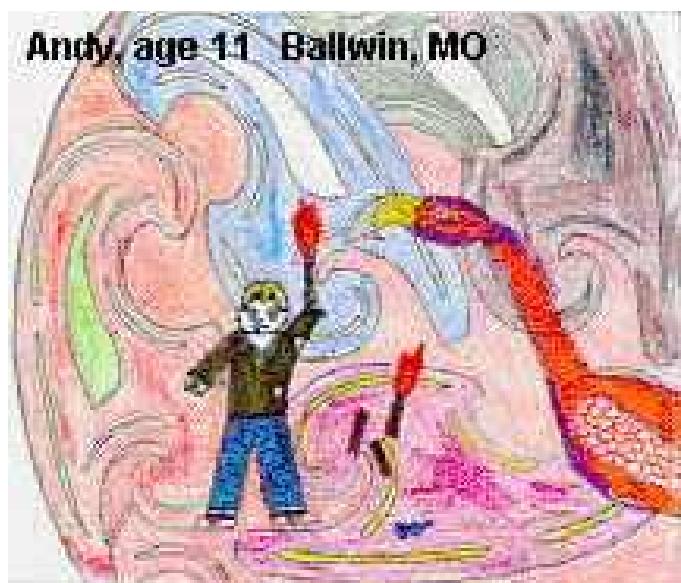
האיש הזקן נתן לויס ענף דולק, והוא רץ
עם הענף דרך שדות. הוא הגיע לביצה
ורצה לעبور בה. הוא השתדל להחזיק את
הלפיד שלו גבוה, אך המים התיזו על
הענף וכייבו אותו.

לויס חזר עצוב לאיש הזקן עם הענף
הרטוב.

"安娜, תן לי עוד לפיד, כי אחותי בוודאי
קופאת מkor. הפעם אלך מסביב הביצות
כדי שהמים לא יכבו את האש."
 טוב" אמר האיש.

נטליה השחררה מיד. היא ליטפה את החזה החורף של הפלמינגו ידה הבריאה אותו. אך מאז החזה של הפלמינגו נשאר אדום.

נטליה ולouis חיו עוד הרבה זמן בעמק הירוק, וציפורים רבות התעופפו מעליהם ו באו לאכול מיניהם. ואת זכר הcador המכושף שכחן במשך הזמן.

"נחלשה כבר מאוד נשמה
הלילה יביא הכפור למותה."

ושוב עף לשמיים כמו חץ מקשת. Louisלקח את הלפיד השלישי, מיהר סביב הביצות ישר למדרון ההר. הוא רץ כשהוא מחזיק חזק מאוד את הלפיד שלו, ודהר כמו צבי. ואז ראה פלמינגו, שפשט את כנפיו ועף לידי. Louis תפס אותו חזק והפלמינגו עף לשמיים אליו. אمنם האש הרכה את נוצאות החזה של הציפור, אך היא המשיכה במעוף בלי לשים לב לcker. קר הם הגיעו לסלע אליו קשורה הייתה נטליה. Louis זרק את הענף הבוער על ערמת אזוב יבש. להבה גדולה התրוממה לשמיים והסלע השחור התפרק לאלף חתיכות. כוחה של מכשפת האנדים הוכרע לעולם.